

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18426/2022
15.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Марије Терзић и Надежде Видић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама предлагача и противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Краљеву Гж 484/22 од 12.07.2022. године, у седници већа одржаној 15.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 484/22 од 12.07.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 484/22 од 12.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 484/22 од 12.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 484/22 од 12.07.2022. године, одбијене су, као неосноване, жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Краљеву Р1 80/2020 од 11.03.2022. године, којим је утврђена новчана накнада за експроприсане катастарске парцеле по решењу Градске управе Одељења за управљање имовином, Одсека за имовинско правне послове и послове управљања имовином од 11.03.2020. године, и то кат.парц. .. КО ..., површине 35 ари 70м², у висини од 1.509.467,40 динара и кат.парц. .. КО ..., површине 38 ари 53м² у висини од 1.629.125,46 динара, ради изградње дела ауто-пута Е-761 Појате-Прелина, деоница Адрани-Мрчајевци, у укупном износу од 3.138.592,86 динара, обавезан противник предлагача да предлагачу, на име

накнаде за експроприсане катастарске парцеле исплати износ од 3.138.592,86 динара са законском затезном каматом од 11.03.2022. године до исплате, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 358.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач и противник предлагача су изјавили ревизије, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизијама одлучи као о изузетно дозвољеним, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је поднео одговор на ревизију противника предлагача.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из одредби Закона о експропријацији и Закона о планирању и изградњи, цитираних у образложењу нижестепених решења, одређена је накнада за кат.парц. .. КО ..., површине 35 ари 70м² и кат.парц. .. КО ..., површине 38 ари 53м², експроприсане решењем Градске управе Одељења за управљање имовином, Одсека за имовинско правне послове и послове управљања имовином од 11.03.2020. године, у складу са стварним статусом тог земљишта као грађевинског земљишта (а не као пољопривредног како су парцеле уписане у катастру непокретности) и обавезан је противник предлагача, као корисник експропријације, да предлагачу исплати тржишну вредност експроприсаних кат. парцела у износима утврђеним на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке који се користио компаративном методом, узимајући у обзир све релевантне параметре и корективне факторе. Ово због тога што су ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761, деоница Појате-Прељина ("Службени гласник РС", број 98/2013), што значи пре експропријације, предметне катастарске парцеле промениле намену и постале грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18), без обзира што та промена намене и статуса земљишта, пропустом надлежних органа управе, није проведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У ревизији предлагача се оспорава висина накнаде односно правилно и потпуно утврђено чињенично стање засновано на налазу и мишљењу судског вештака, што није разлог за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије предлагача на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези чл. 420. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 25/82... 106/2015) Врховни суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према становишту Врховног суда предлагач нема правни интерес за изјављивање ревизије против другостепеног решења, с обзиром да је тим решењем добио накнаду за експроприсано земљиште, при чему предлагач у току поступка није тражио прецизираним предлогом већи износ у односу на досуђени, па побијано решење нема одбијајући део, против кога би, у случају да побијани део прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, предлагач могао да изјави ревизију која би била дозвољена, у смислу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, ревизија предлагача није дозвољена, због непостојања општих услова од којих зависи право предлагача на изјављивање ревизије против решења другостепеног суда, као и због непостојања правног интереса предлагача, имајући у виду да је побијаним решењем остворио накнаду за одузето земљиште.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитао благовременост изјављене ревизије противника предлагача у смислу члана 403. став 1, увези члана 420. ЗПП и утврдио да је ревизија неблаговремена.

Према члану 403. став 1. ЗПП против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према стању у списима, противник предлагача је примерак другостепеног решења примио 19.08.2022. године, па је задњи дан рока за изјављивање ревизије био 19.09.2022. године (понедељак). Како је противник предлагача ревизију непосредно предао суду 20.09.2022. године, то је ревизија противника предлагача неблаговремена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Предлагачу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић